

Záhada sklepa v sokolovně vysvětlena

V neděli 2. února 2015 jsem byl na pivku v hospodě za sokolovnou, Přišla řeč na zajímavé téma, odpověď neznal ani nejstarší účastník, pan Ludvíček (nar. 1933), ani nikdo z nás mladších, kteří už taky něco pamatují a kolem dění v Sokole se nějakým způsobem pohybují. O co šlo? Téma: sklep pod točivými schody v sokolovně. Řada z nás, už taky pamětníků, ví, že tam sklep je, je pod vodou, ale to je vše... Nikdo neví, k čemu měl sloužit, jak je velký, hluboký, zda v něm někdo někdy byl a zda k něčemu někdy skutečně sloužil. Jak za války, zda nebyl k něčemu využit. Takže jsme se shodli, že jedině náš pamětník číslo jedna, bratr Bohuslav Horák (nar. 1920), nám může poodhalit „záhadu sklepa v sokolovně“.

Hned druhý den jsem poslal mail p. Horákovi, zda by nám sdělil, zda ve sklepe někdy byl, zda blíže ví, k čemu sloužil atd. Osobně jsem tipoval, že to byl sklad určený např. pro uskladnění brambor a dalších surovin pro kuchyň při velkých akcích organizovaných Sokolem (např. slety apod.).

Odpověď na sebe nedala dlouho čekat a bratr B. Horák odepsal:

NAZDAR !! O sklepe v sokolovně toho vím hodně, ale nic hezkého. Byl jsem v něm často, jako v jiných prostorách. Tam byla voda vždycky, a proč? Co stojí sokolovna, tam byl zemědělský statek Jiroutů. Co stojí před domem košatý strom, lípa, v jeho blízkosti byl rybníček, pochopitelně s vodou. Když se v sokolovně stavělo, nedokonale se podařilo splnit všechny překážky, a voda, ta umí věci! Já jsem chtěl to odstranit, požádal jsem tenkrát pana Čeliše, stavitele v Rovni, o pomoc. Znovu jsme omítku odstranili, znovu dali novou, nějaký čas se nic nedělo, ale to chtělo zasáhnout, aby voda v rybníčku nemohla působit a ničit sklep v sokolovně, který měl a sloužil jako každý v domácnostech k uskladnění potravin i jiných potřeb, při činnosti v kuchyni, která měla být i v sokolovně. Byla to náročná práce, která by musela být vedena zepředu sokolovny a zabránit vodičce její činnost. Ale starosti finančního rázu byly vždy, i tenkrát, a tak k tomu nedošlo. Za Němců se nic v tom nedělo. Děkuji za dotaz, byl jsem zase v Rovni, bohužel jen ve vzpomínkách Nejsm odborník, ale myslím si, že mám hodně pravdy. - Nazdárek! Zdraví VÁS obyčejný človíček B. Horák z Holic, ale stále Roveňák --- BH ---

Následně ještě dne 5. 2. 2015 B. Horák doplnil: -----čtvrtek, zase den, co já nemám rád a dnes je to již 208 čtvrtků, co uplynulo od doby, kdy mě opustila manželka Blanka, když musela zemřít a v dubnu 21. 4. 2015 to budou 4 roky, co žiji sám a nešťastný! Smutný úvod mého psaní, ale je to tak. Dal jsem se do

psaní, abych trochu zapomněl a vrátil jsem se znovu do sokolovny. Pane Míro, o tom jak píšete o té šachtě, to je právě ten sklep, o kterém vedeme řeč. I ta na boku, na chodníčku, ta plechová, železná věc sloužila k pouštění tudy do sklepa i soudečků s pivečkem. Takové zařízení bylo u každé hospůdky. V sokolovně, když byly plesy, v kuchyni se vařilo a celý prostor přilehlý, byl využíván. Tak ta místnost, prvá na chodbě vpravo, byla jídelna a pak následoval loutkový sálek. Sloužily i točité schody k obsluze na patře a v sálech. To trvá, myslím si, dodnes. K té vodě – vtírá se mně myšlenka, že není vyloučen ani vodní pramen, který se těžko ničí. Jsem od sklepa vzdálen už 42 roků a už se obávám, že můj chátrající mozek by se mohl mýlit a další údaje by byly jen odhadované a mohlo by se jim nedostávat nějaké to procento pravdivosti, a to by mě mrzelo. Pokouším se o malou radu, doporučuji

ta místa navštívit a prohlédnout si je osobně, svým očím člověk věří, a to se týká i Vašich. Já jsem byl v mládí i dospělosti více v sokolovně než doma, chválím se, že jsem byl na svém místě, ale život jsem prožil pestrý, bohatý, také s celou rodinou, i žena a dcery tam vykonaly mnoho užitečné práce a všichni jsme na sokolovnu rádi vzpomínali. Trochu jsem si zavzpomínal!! Mějte se hezky!!

napsal Bohuslav Horák

Připravil 8.2.2015 J.Pýcha